Sionstoner.

Sångbok

för

Den kristliga andakten,

utgifwen af

Evang. Fosterlands-Stiftelsen.

Stockholm,
Ev. Fosterlands-Stiftelsens Förlags-Expedition.

Stockholm,
tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1889.

falla Hans wink förutan, såsom sjelf han sagt?

5. Han uppehåller allt och allt han leder, De tusen stjernors och planeters gång, Men ock till stoftets mast han ständar neder Och aktar på hwar liten fågels sång.

6. O, skulle han långt mer då icke sörja För **barnet**, som han fostrar i sin famn? Och skulle wi då icke alla börja Att glade sjunga om hans stora namn?

7. Ja, dig, o Herre, ware pris och ära För all din godhet, all din ömma wård, För det din hjelp beständigt är så nära, För det du wakar öfwer hem och gård!

8. O, håll oß alla i din sanna fruktan På lydnadens och lifwets smala stig, Till deß du med din nåd, din wård och tuktan Oß fostrat för ett ewigt lif med dig!

L. S.

8. Jag kan icke räkna dem alla, De prof på Guds godhet jag rönt: Likt morgonens droppar de falla Och glimma likt dessa så skönt. Jag kan icke räkna dem alla, De prof på Guds godhet jag rönt.

2. Likt stjernornas tallösa skara, De hafwa ej namn eller tal, Men stråla likt dessa så klara Jemwäl i den mörkaste dal. Likt stjer=

nornas tallösa skara, De hafwa ej namn eller tal.

3. Jag kan icke räkna dem alla, Men ack, må jag tacka deß mer! Guds kärleks bewis må jag kalla De under af nåd han beter! Jag kan icke räkna dem alla, Men ack, må jag tacka deß mer! L. S.

9. Se fågeln, som sitter på gungande gren! Han sjunger så gladligt en wisa Om honom, som danat den skuldfri och ren, Sin skapare will han beprisa Med gåfwan, som honom blef gifwen.

2. Ej sår han, ej skördar, ej samlar han in I ladan för sig och de sina, Men sorgen den kommer ej uti hans sinn': Han har ej för morgondag pina Och saknar ej något för dagen.

3. Med sång han begynner den grydende dag Och håller uti intill qwällen, Se'n sofwer han stilla på grenen så swag Och saknar ej wärmande fällen; Hans tak är den höghwälfda himmel.

4. O, måtte som fågeln hwar grydende dag Med lofsång jag arme ock börja, Om än jag är fattig och ringa och swag, Dock wakta mig wäl för att sörja; Det paßsar ju icke för barnet! O. H. Dick.